

Brusselse dans krijgt draai uit Amerika

Na 28 jaar waren de Muntschouwburg en Maurice Béjart op elkaar uitgekeken. Met de komst van de Amerikaan Mark Morris is het Brusselse dansvlak 180 graden gedraaid en tevens verbreed. Niet langer het geestelijk perspectief in neo-klassieke stijl van de alchemie van Béjart, maar even plezierig als populair postmodernisme uit Amerika.

Morris brouwt heel wat anders. Hij zet een even smakelijke als gezonde pot op het dansvuur, waarvan de vlammen de Bourgondische blijheid omspelen. Morris is geen Balanchine, maar feit is dat diens uitspraken de eerste grote produktie van de Munt bijna doelgericht dekken. Het publiek moet — aldus Balanchine — zintuigelijk genieten. Het komt niet in de schouwburg om zich intellectueel in te spannen of om te worden gesticht. Het wil schoonheid ervaren van de meeslepende kunst der beweging. En het belangrijkste deel van een balletvoorstelling — wij citeren nog steeds Balanchine — is het orkest.

Pastoraal

Welnu, dit alles was ruimschoots aanwezig bij „L'Allegro, Il Penseroso ed Il Moderato” van Mark Morris met zijn Monnaie Dance Group. Onderbouwd en omlijst door de pastorale pracht van een van Händels Concerti grossi, uitstekend gespeeld door het Symfonie-Orkest en het Koor van de Munt en met vocale

solisten, die — vooral de coloratuursopraan — boven het gemiddelde zongen. De choreograaf greep terug op twee pastorale oden van John Milton. Diens visioenen over ernst en luim en met literaire wortels tot Virgilius en Ovidius vertaalde Morris in een geheel eigen, scènisch even vlot als duidelijk leesbare visie. Als handig theaterman had hij zowel tekst als muziek gezwaluwstaart en het podium gestoffeerd met een aan Disney's „Fantasia” herinnerende humor. Virtuoso gebruikte licht filterde zijn gestalten, die zich en de toeschouwers geen moment rust gunden.

Een licht verteerbaar geheel met nog een te veel aan vreugdesprongen, maar subliem in het benutten van de ruimte en met knap gesuggereerde spiegeleffecten. De voorzichtige conclusie is gewettigd dat de Munt danskunstig voor zowel publiek als podium op artistieke winst gaat spelen. In totaal zeven voorstellingen in november en vijf in december.

René Frank